

— az anyavállalatnak a felosztott nyereség után egy későbbi adózási időszakban kell adóznia, ha nem volt vagy nem elégséges adóköteles nyeresége volt abban az adózási időszakban, amikor az osztalékot kapta,

vagy, hogy

— az ezen adózási időszakban keletkezett veszteségeket nyereség-felosztás egyenlíti ki és e veszteségek ezen osztalékok erejéig nem vihetők át egy későbbi adózási időszakra.

- 2) Az irányelv 4. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett ugyanezen cikk (1) bekezdésének első franciabekezdését úgy kell értelmezni, hogy az nem kötelezi arra a tagállamokat, hogy mindenképpen tegyék lehetővé az ezen államban honos anyavállalat által másik tagállamban székhellyel rendelkező leányvállalattól kapott osztalékoknak az anyavállalat adózási időszakban keletkezett nyeresége összegéből való teljes mértékben történő levonását, és hogy a keletkező veszteség átvihető legyen egy későbbi adózási időszakra. A tagállamok határozhatják meg a belső jogrendszerük általi követelményekre és a hivatkozott 4. cikk (2) bekezdésében előírt lehetőségre figyelemmel az ugyanezen cikk (1) bekezdésének első franciabekezdésében előírt cél elérésére vonatkozó részletes szabályokat.

Mindazonáltal amennyiben valamely tagállam a 90/435 irányelv 4. cikke (1) bekezdésének első franciabekezdésében előírt adómentességre vonatkozó rendszert választja, és főszabály szerint a hivatkozott tagállam szabályozása lehetővé teszi a veszteségek későbbi adóévekre való átvitelét, a hivatkozott rendelkezéssel ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely azzal a következménnyel jár, hogy csökkenti azon anyavállalatok veszteségét, amelyek a kapott osztalékok arányában részesülhetnek ezen átvitelben.

- 3) Amennyiben valamely nemzeti jogszabály a tisztán belföldi helyzetekre vonatkozó megoldások tekintetében igazodik a közösségi jogban kialakított megoldásokhoz, a tagállami bíróságok és a Bíróság között az EK 234. cikk alapján történt bírói feladatmegosztás keretében kizárólag a nemzeti bíróság feladata a közösségi jogra való utalás pontos terjedelmének meghatározása, mivel a nemzeti jogalkotó által az e jog tisztán belső helyzetekre való alkalmazására kialakított korlátok figyelembevételére az érintett tagállam joga vonatkozik, és következőképpen az utóbbi bíróságainak kizárólagos hatásköre alá tartozik.
- 4) Amennyiben valamely tagállam nemzeti szabályozása értelmében a harmadik államban honos társaságtól származó osztalékokat hátrányosabban kezelik a hivatkozott tagállamban székhellyel rendelkező társaságtól származó osztalékokhoz viszonyítva, a nemzeti bíróság feladata, mind a nemzeti szabályozás céljának, mind az eléterjesztett ügy tényállásának figyelembevételével annak vizsgálata, hogy alkalmazható-e az EK 56. cikk és adott esetben azzal ellentétes-e a hivatkozott eltérő bánásmód.

- 5) Az EK 43. cikkel nem ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely előírja, hogy a valamely tagállamban honos és másik tagállamban székhellyel rendelkező leányvállalattól osztalékot kapó anyavállalat ezen osztalékokat csak az osztalékfizetés időpontja szerinti adózási időszakban keletkezett nyereségek erejéig vonhatja le az adóköteles jövedelméből, jöllehet ezen osztalékok teljes adómentessége is lehetséges lenne, ha e társaság e másik tagállamban létesített volna telephelyet, feltéve hogy a másik tagállamban létrehozott egységektől származó osztalékok kezelése hátrányos megkülönböztetéstől mentes a hasonló nemzeti egységektől származó nyereségekhez viszonyítva.

(¹) HL C 315., 2007.12.22
HL C 22., 2008.1.26.

A Bíróság 2009. március 26-i végzése — Efkon AG kontra Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa, az Európai Közösségek Bizottsága

(C-146/08. P. sz. ügy) (¹)

(Fellebbezés — 2004/52/EK irányelv — A Közösségben a közúti elektronikus díjfizetési rendszerek kölcsönös átjárhatóság — Nyilvánvalóan elfogadhatatlan vagy nyilvánvalóan megalapozatlan fellebbezés)

(2009/C 205/25)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Efkon AG (képviselő: M. Novak Rechtsanwalt)

A többi fél az eljárásban: Európai Parlament (képviselők: U. Rösslein és A. Neergaard meghatalmazottak), az Európai Unió Tanácsa (képviselők: M. Bauer és E. Karlsson meghatalmazottak), az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: N. Yerrell és G. Braun meghatalmazottak)

Tárgy

Az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanács) által a T-298/04. sz., Efkon kontra Parlament és Tanács ügyben 2008. január 22-én hozott, a Közösségben a közúti elektronikus díjfizetési rendszerek kölcsönös átjárhatóságáról szóló, 2004. április 29-i 2004/52/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 166., 124. o., helyesbítés: HL L 200., 50. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 34. kötet, 856. o.) megsemmisítése iránti keresetet elfogadhatatlanság miatt elutasító végzés elleni fellebbezés — A megtámadott jogi aktus általi személyben való érintettség követelménye — Meghallgatáshoz való jog — Az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás időtartama

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.
- 2) A Bíróság az Efkon AG-t kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 171., 2008.7.5.

A Bíróság 2009. március 25-i végzése — Isabella Scippacercola, Ioannis Terezakis kontra Bizottság

(C-159/08. P. sz. ügy) (¹)

(Fellebbezés — Erőfölénnyel való visszaélés — Az Athéni Nemzetközi Repülőtér üzemeltetője által kivetett díjak állítólagosan túlzott mértéke — A panasz elutasítása — Közösségi érdek hiánya)

(2009/C 205/26)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Isabella Scippacercola, Ioannis Terezakis (képviselő: B. Lombart, ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: T. Christoforou, V. Di Bucci és F. Ronkes Agerbeek, meghatalmazottak)

Tárgy

Az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanács) T-306/05. sz., Isabella Scippacercola és Ioannis Terezakis kontra Bizottság ügyben 2008. január 16-án hozott ítéletével szembeni fellebbezés, amely ítéletben az Elsőfokú Bíróság elutasította azon 2005. május 2-i bizottsági határozat megsemmisítése iránti keresetet, amely határozat elutasította a fellebbezők azzal kapcsolatos panaszát, hogy Spata-i Athéni Nemzetközi Repülőtér által a használókkal szembeni állítólagosan túlzott díjak kivetése erőfölénnyel való visszaélésnek minősül

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság elutasítja a fellebbezést.
- 2) A Bíróság Isabella Scippacercolát és Ioannis Terezakist kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 171., 2008.07.05.

A Bíróság (hetedik tanács) 2009. május 19-i végzése (az Amtsgericht Bidingen [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Guido Weber elleni büntetőeljárás

(C-166/08. sz. ügy) (¹)

(Az eljárási szabályzat 104. cikkének 3. §-a — 89/397/EGK irányelv — Az élelmiszerek hatósági ellenőrzése — A vizsgált vállalkozások joga ellenszaksvélemény kérésére — A vizsgált vállalkozás fogalma)

(2009/C 205/27)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Amtsgericht Bidingen

Az alap-büntetőeljárás résztvevője

Guido Weber

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Amtsgericht Bidingen — Az élelmiszerek hatósági ellenőrzéséről szóló, 1989. június 14-i 89/397/EGK tanácsi irányelv (HL L 186., 23. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 10. kötet, 5. o.) 7. cikke (1) bekezdése második mondatának értelmezése — A vizsgált vállalkozások joga ellenszaksvélemény kérésére a hatósági élelmiszerellenőrzés során — A forgalmazó „vizsgált [vállalkozás]” minősége, amely megalapozza az élelmiszer állapotáért és címkézéséért való büntetőjogi vagy közigazgatási felelősséget

Rendelkező rész

Az élelmiszerek hatósági ellenőrzéséről szóló, 1989. június 14-i 89/397/EGK tanácsi irányelv 7. cikke (1) bekezdésének második mondatát úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezés értelmében vett „vizsgált [vállalkozásnak]” minősül azon társaság, amely élelmiszert importált, majd hozott forgalomba, és amelynek vezetője ellen — e termékről kiskereskedelmi forgalomban vett minták elemzése alapján — az említett termék állapotáért vagy címkézéséért büntető- vagy közigazgatási eljárás indítható.

(¹) HL C 183., 2008.7.19.